

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 1. juni 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLPE
Sags nr.: 1111897
Dok nr.: 936983

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 21. maj 2012 stillet følgende spørgsmål 14 (L 185) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål 14:

"Ministeren bedes uddybe på hvilke indikationer politiet bør foretage "konkrete vurderinger, om der i enkelte tilfælde er tale om besiddelse af en sådan karakter, at beslaglæggelse, konfiskation og meddelelse af advarsel eller stafforfølgning i øvrigt bør undlades"."

Svar:

Fra Justitsministeriet er indhentet følgende bidrag, hvortil Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan henholde sig:

"1. Som det fremgår af pkt. 4.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forudsættes det med forslaget, at besiddelse af euforiserende stoffer til egget forbrug i og i umiddelbar nærhed af et kommunalt stofindtagelsesrum eller et stofindtagelsesrum drevet af en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen i praksis normalt ikke forfølges af politiet, hvis den pågældende er fyldt 18 år og som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer har en stærk afhængighed af det pågældende stof.

2. Som det fremgår af pkt. 4.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, spiller mængden af euforiserende stoffer i praksis en stor rolle ved vurderingen af, om der er tale om stoffer til egget forbrug. Større mængder kan almindeligvis ikke anses for bestemt til eget forbrug.

I forarbejderne til lov nr. 445 af 9. juni 2004 om ændring af lov om euforiserende stoffer og straffuldbyrdelsesloven (Skærpet indsats mod narko mv.), jf. lovforslag nr. L 175 af 26. februar 2004, pkt. 2.1.4., er det med hensyn til forskellige stoftyper anført, indtil hvilken mængde der som udgangspunkt anses som bestemt til eget forbrug, medmindre andre oplysninger peger på det modsatte.

I Rigsadvokatens meddelelse nr. 6/2006 (rettet august 2011) om sanktionspåstande mv. i narkotikasager, pkt. 4.2, nævnes en række konkrete omstændigheder, der kan indicere, at besiddelse af mindre mængder euforiserende stoffer end dem, der er angivet i de omhandlede forarbejder, er bestemt til videreoverdragelse. Der kan f.eks. være tale om besiddelse af en mindre mængde opdelt i små portioner, besiddelse af værktøj til opvejning af små portioner (vægt mv.), besiddelse af genstande til opbevaring af små portioner ("pølsemandsposer"), besiddelse af regnskab og besiddelse af et sortiment af flere forskellige stoftyper.

Herudover vil besiddelse af mere end et købsbrev af 0,2 gram af det pågældende stof kunne tale for, at der er tale om besiddelse med henblik på videreoverdragelse, mens besiddelse af mindre end 0,2 gram omvendt typisk vil tale for, at der er tale om besiddelse til eget forbrug. Det skal dog understreges, at der ikke er tale om en absolut grænse, som i sig selv er eneafgørende for vurderingen af, om der er tale om besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug eller til videreoverdragelse.

3. Den nærmere fastlæggelse af området for umiddelbar nærhed af stofindtagelsesrummet må bero på en konkret vurdering af bl.a. af de geografiske forhold det pågældende sted. Det findes således ikke muligt at angive "umiddelbar nærhed" som en præcis afstand til eller fra stofindtagelsesrummet. Der henvises i den forbindelse til pkt. 4.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som det endvidere fremgår af pkt. 4.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil der i praksis kunne forekomme tilfælde, hvor det ikke umiddelbart er muligt for politiet at skønne, om en konstateret overtrædelse er begået i umiddelbar nærhed af et stofindtagelsesrum.

4. Det vil ligeledes bero på et politifagligt skøn, om en person, der antræffes i umiddelbar nærhed af et stofindtagelsesrum med euforiserende stoffer i sin besiddelse, må antages at have en stærk afhængighed som følge af et længe og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer. Som det fremgår af pkt. 2.2.7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil det bl.a. kunne indgå i denne vurdering, om der igennem år er opbygget en så stærk afhængighed af euforiserende stoffer, at pågældende bruger disse stoffer dagligt. Det bemærkes i den forbindelse, at politiet i almindelighed har et godt kendskab til denne gruppe af personer.

Som det endvidere fremgår af pkt. 4.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, foretager politiet allerede i dag en vurdering af, om der er tale om en person med en stærk afhængighed af euforiserende stoffer som følge af et længere og vedvarende forbrug, idet dette kan være afgørende for, om den pågældende skal tildeles en advarsel eller en bøde. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der kan opstå enkeltstående tilfælde, hvor vurderingen kan være særlig vanskelig, idet vurderingen i sagens natur vil bestå i et politifagligt skøn, der skal foretages på stedet.

5. Det bemærkes i øvrigt, at oprettelsen af kommunale stofindtagelsesrum og stofindtagelsesrum drevet af selvejende institutioner med driftsoverenskomst med kommunen vil ske efter drøftelse med politiet, hvorfor politiet vil være bekendt med det enkelte stofindtagelsesrums beliggenhed og de fastsatte vilkår for oprettelsen og driften af stofindtagelsesrummet. Disse oplysninger vil sammen med hensynet til at få stofindtagelsesrummet til at fungere efter hensigten og hensynet til beboerne omkring stofindtagelsesrummet blive inddraget i det politifaglige skøn over, om der i det enkelte tilfælde er tale om besiddelse af en sådan karakter, at beslaglæggelse, konfiskation og meddelelse af advarsel eller strafforfølgning i øvrigt bør undlades.

Som anført ovenfor vil der imidlertid i praksis kunne forekomme tilfælde, hvor det ikke umiddelbart er muligt for politiet at skønne, om forudsætningerne for

at undlade at håndhæve forbuddet mod besiddelse af euforiserende stoffer er til stede. Der henvises i den forbindelse til pkt. 4.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.”

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Lars Petersen